

A közgyűlés első napján kétszer leszavazták a tanács javaslatát

Szombaton folytatják a közgyűlést

(A Délmagyarország munkatársától) Forró kánikulában, gyöngé érdeklődés mellett ült össze szerdán délután a törvényhatósági bizottság májusi közgyűlése. A lefüggyőzött közgyűlési teremben égtek az összes csillárok és Fodor Jenő polgármesterhelyettes szokatlan pontossággal nyitotta meg az ülést.

A polgármester jelentését dr. Pávó Ferenc tb. tanácsnok olvasta föl. Bartos Lipót kért szót és a Szegeden rendezett Magyar Könyvhét szomorú eredménytelenségéről beszélt. Kijelentette, hogy a szegedi könyvkereskedők mindent megtettek a könyvhét sikere érdekében, de fáradozásuknak komoly eredménye nem lehetett, mert sem a Dugonics-Társaság, sem pedig az egyetem filozófiai fakultása nem kapcsolódott bele a könyvhét rendezési munkálataiba.

Fodor Jenő megállapítja, hogy a könyvhét kérdése nem tartozik a polgármester jelentéséhez.

A közgyűlés ezután gyors ütemben tárgyalta le és fogadta el a soron következő jelentéktelenebb tanácsi előterjesztéseket, köztük néhányat, amely kisebb, de behajthatatlanná vált követelés leírására vonatkozott.

— Leírjuk! leírjuk! — kiáltották a városatyák, amikor Ördögh Lajos tb. tanácsnok elmondotta, hogy Papp Gábor, a nagybeteg festőművész is adós maradt a lakbérével.

Félőtkor már Rack Lipót tanácsnok a tárgysorozatot 17. pontját terjesztette elő:

a Társadalombiztosító Intézetnek

azt a kérelmet, hogy a város adjon 80.000 pengő előleget az idén fizetendő járulékokra, hogy ezt felhasználhassa az intézet új székházának építéséhez. A tanács a kérelem teljesítését javasolja, illetve kijelenti, hogy ezt az összeget saját hatáskörében, kamatmentesen már ki is utalta és ehhez kéri a közgyűlés utólagos hozzájárulását.

Wimmer Fülöp felszólalásában elmondja, hogy az O. T. I. évente körülbelül 80 millió pengőt vesz be. Viszont, ha valaki késedelmesen fizeti a járulékokat, azt 24 százalékos késedelmi kamattal sújtják. Javasolja, hogy a közgyűlés a tanács intézkedését csak akkor hagyja jóvá, ha a város az előleg után megfelelő kamatot számít fel.

Rack Lipót válaszában arra hivatkozik, hogy a tanács azért előlegezte a 80.000 pengőt, mert ezzel is a munkaalkalmak számát kívánja gyarapítani az építkezés előmozdításával.

Wimmer Fülöp: Hozzáértő emberek kiszámították, hogy 10 éven belül az országban csak az O. T. I.-nek lesz pénze. Az O. T. I. az új székházat már nem nélkülözheti, feltétlenül építenie kell, tehát építkezze akkor is, ha a város nem adna előleget. De ha már ad, számítsa fel azt a kamatot, amelyet az O. T. I. is felszámít a késedelmes adós terhére.

Fodor Jenő elrendelte a szavazást. A tanács javaslata mellett csak a tanács tagjai szavaztak, nagy derűtséget keltve, az egész közgyűlés Wimmer Fülöp ellenindítványát fogadta el és így kimondotta, hogy kamatot is kíván a Társadalombiztosítóól.

Rossz ómen volt ennek az első érdemlegesebb csatának az elvesztése. Néhány jelentéktelen előterjesztés után

ismét csatát vesztett a tanács.

Özvegy Kovács Istvánné nyugdíjsegély iránti kérelmét a tanács előterjesztésével szemben Fírbás Nándor felszólalása után egyhangulag teljesítendőnek találta a közgyűlés.

A közgyűlés ezután megszavazott 117.000 pengőt a királyhalmi templom építésére, 1000 pengőt a sokgyermekes családanyák jutalmazására.

— Kevés lesz a! — kiáltja Kormányos Benő.

— Elég lesz a! — mondja rá Wimmer Fülöp.

Magyar Péter: Sok a nagycsaládu család, alig jut egyre valami. Két résszel meg kéne tódani ezt az 1000 pengőt.

A közgyűlés a tanács javaslatát fogadta el.

Dr. Pálffy József az üzemigazgatóság határozata alapján három autót vásárlására kér engedélyt a közgyűléstől. A közgyűlés megadta az engedélyt.

A szegedi gyorsírók

ezer pengőt kérnek a verseny költségeihez. A tanács nem talált rá fedezetet, így nem javasolta a kérelem teljesítését.

Dr. Szivessy Lehel a gyorsírás fontosságáról beszélt és kérte a közgyűlést, hogy szavazza meg a kért ezer pengőt, mert az egyesületnek nincs pénze a versenyköltségek fedezetére.

Pálffy József fentartja a tanács javaslatát.

Szivessy Lehel: Akkor adjunk legalább 500 pengőt.

A tanács javaslata mellett a tisztviselők és a tanács tagjai szavaztak, összesen 39-en. Szivessy indítványa mellett a többiek, 27-en. Így a többség a tanács javaslatát fogadta el.

A testnevelési tanács

öt tagsági helyére a tanács dr. Hainiss Elemér professzor, Máriaföldy Márton tanár, dr. Regdon Károly orvos, dr. vitéz Szabó Géza tanácsnok és dr. Szeless József ügyvéd megválasztását javasolta.

Fajka Lajos ellenindítványt tesz. Kéri, hogy Szeless József helyett Magyar Pétert válassza meg a közgyűlés.

Nagy konsternáció támadt erre. Szeless József kijelenti, hogy lemond Magyar Péter javára. Magyar Péter viszont azt jelenti ki, hogy a megbízatást nem vállalja.

Dr. Schwartz József: Miért állították össze a bizottságot kizárólag felekezeti alapon?

Fodor Jenő elrendeli a névszerinti titkos szavazást és felfüggeszti a közgyűlést.

Amint ezután a szavazatok összeszámolására kerül a sor, Fodor Jenő ismét megnyitja az ülést, hogy ezt az időt is hasznosítsa.

Rack Lipót tanácsnok

a városi alkalmazottak illetmény-rendezésére

vonatkozó ismeretes javaslatot terjeszti elő.

Dr. Kormányos Benő megállapítja, hogy a belügyminiszteri leirat mégis csak érint szerzett jogokat, mert a tanácsnokok képviselői átalányát megszünteti. Indítványozza, hogy a közgyűlés továbbra is utalja ki ezeket a képviselői átalányokat.

Dr. Fajka Lajos a tisztviselők létszámának 30 százalékkal való csökkentését javasolja. Az így megtakarítható összegből javítani lehetne a megmaradó alkalmazottak fizetését. Így megadhatná a város az 50 százalékos városi pótlékot is.

Hoffer Jenő azt indítványozza, hogy ezt az átalányt többletpótlék címen utalja ki a közgyűlés. Ehhez csatlakozik Wimmer Fülöp is. Az indítványhoz a tanács is hozzájárul.

Miután Fajka Lajos időközben visszavonta in-

dítványát, a tanács módosított javaslatát a közgyűlés egyhangulag elfogadta.

Ördögh Lajos tb. tanácsnok ezután

a fogyasztási szabályrendelet módosítása

ügyében érkezett belügyminiszteri leiratot ismerteti.

Fenyő Mátyás szólalt fel. Elmondta, hogy a szegedi kereskedőtársadalom 15 évig küzdött a fogyasztási illetékek eltörlése érdekében. A közdelemnek csak a múlt évben lett eredménye. Szeged volt az egyetlen város, ahol volt fogyasztási adó, javasolja, hogy a fogyasztási adót ne szavazza meg a közgyűlés, de ha megszavazza, akkor csak a szegedi fogyasztást adóztassa meg, mert az exportáru mégrágitása elriasztja a Szegedre gravitáló vidéki kereskedelmet.

Dr. Kertész Béla a kereskedelem nevében tiltakozik az ellen, hogy a forgalmiadóval már megterhelt cikkeket a város még külön fogyasztási adóval is megterhelje. Az azt jelentené, hogy elszakadna annak a harcnak az eredménye, amelyet a gazdasági érdekeltségek folytattak a saját támogatásával.

Pásztor József szólalt fel ezután. A kérdés lényege az, hogy elveszít-e a város a költségvetésbe beállított bevételekből 50—100.000 pengőt. Ez igen fontos kérdés. A tanácsnak tájékoztatnia kellett volna a városatyákat, akik így, tájékozatlanul, nem is végezhetnek alapos munkát. Az előadó javaslata szerint a legolcsóbb hal után a város 20 százalékos adót akar szedni. Ezzel szemben a pezsgő fogyasztási adómentes, pedig a pezsgő elbírná a fényűzési adón felül ezt az adót is, jobban, mint a só, a kenyér és egyéb elsőrendű élelmiszer. Irjon fel a város a kormányhoz és kérjen engedélyt a pezsgő, a bor, a sör, a pálinka fokozottabb megadóztatására. Indítványozza, hogy a közgyűlés ennek a kérdésnek letárgyalását halassza el júniusig. Addig a tanács készítse elő javaslatát és azt sokszorozva juttassa el a közgyűlés minden tagjához.

Fodor Jenő felvilágosításul kijelenti, hogy a város csak a gyógyvizek és a szikvizek adóját kívánja újból megállapítani, a többi eddig is szedték a javaslatban foglalt mértékben.

A közgyűlés Pásztor József módosításával egyhangulag elfogadta a javaslatot.

Fodor Jenő ezután kihirdeti a testnevelő tanács tagságaira tartott szavazás eredményét. A tanácsi lista kapta meg a többséget.

Az elnök félhétkor a közgyűlés folytatását szombaton délután 4 órára halasztotta.

„Befonyom az ustoromat hatágra...”

Koszó István, a tápéi rétek hegedűse kitünőre vizsgázott a Zeneakadémián és titokban melódiákat komponál

(A Délmagyarország munkatársától.) Háromszor fordult azóta az esztendő, mióta Koszó István, az egyszerű tápéi parasztyerek először szorította alá alá a hegedűt. Primitív szerszám volt, arra talán jó, hogy a nádi verebek csipogását, rigófűtőt, együgyű nótákat elcincogjon rajta, de a muzsika abécéjét azon ki nem tanulhatta. Bejött Szegedre. Intézetbe került, a Baranyi-iskolába, kapott egy lelkes tanárnőt, aki évek lankadatlan szorgalmával kigyomlálta belőle a vad hajtásokat és elindította a parasztiút egy egészen ismeretlen út felé — a művészet felé.

És most — három évi szorgalom, kitartás és vasakarat után tanárnőjének, Gábornénak segítségével eljutott a Zeneakadémiára, amelynek létezéséről talán nem is tudott.

Először ült vonalon és először volt Pesten.

Igazgatója, Baranyi János vitte fel a vizsgára. A vizsga előtt szíve már csordultig tele új benyomásokkal, a száguldó gyorsvonat, a tűndöklő főváros, a csupa márvány akadémia, benne nagyobb orgona mint az egész tápéi istenháza.

— Egy csomó ur elé kerültem — így mondja el Koszó Pista az első akadémiai vizsga történetét —, nem féltem biz én. Játszottam egy skálát és a Seitz koncert egy részét. Az egyik szakállas bácsi mindig mormogott valamit, nem értettem.

— Mikor kijöttem, azt mondták kitünőt kaptam, hallottam, hogy az összes vizsgázók közül egyedül csak én kaptam kitünőt. Istenem, hát ilyen nehéz hegedülni?..

Tegnap este érkezett vissza Pestről, a vonatnál tanárnője, Gáborné várta, másik tanára, Szőgi Endre pedig autóba ültette és úgy vitte haza, Tápéra.

Budapest, Miskolc, Debrecen, Szeged, Pécs és a többi magyar városok magántanulói vizsgáltak Koszó Istvánnal egy napon az akadémia. Kitünőt azonban egyedül ő kapott, a tápéi rétek hegedűse.

Egyre jobban elmélyed a muzsikában. Ugy kell erőszakkal letiltani a négy-öt-hat órás skálázástól. Másik tanára, Szőgi Endre, aki zeneelméletre oktatja, csodálkozva látta, hogy egy-kettőre otthon volt az összhangzatban. Azzal már meglepte tanárait, hogy Tápén tanít, de arra nem gondoltak, hogy dalokat is komponál.

— Hát csináltam egy-két nótát, — mondta nevetve és már mondta is a verseket:

I. vers.

Befonyom az ustoromat hatágra,
Felülök a kesej lovam hátára,
Elvágatok a rózsám kapujába
Szombat este vele megyek a bálba.

II. vers.

Ha kihajtom a lovamat legelni,
Ott fogok a zöld füre leheverni,
Szétekintek a nagy pusztá határba
Milyen szép is idekint a szabadba.
Felsőhajtok, ha majd egykor felülök a
[felülök a kesejlovam lovamra
Elvágatok olyan gyorsan, fogadom,
[hogy nem ér utól három megve
[kiképezett huszária.